

Homília a rákospalotai felújított templom megáldásán

Rákospalota, Jézus Szíve templomban 2016. szeptember 11-én

Erdő Péter

bíboros, prímás

esztergom-budapesti érsek

(Lk 15,1-32)

Krisztusban Kedves Testvérek!

A bűnbánat és a megtérés Krisztus tanításában központi helyet foglal el. Már nyilvános működése kezdetén azt hirdeti: "Térjetelek meg, mert elközelgett az Isten országa!" Isten és ember viszonyát sokféle úton közelíthetjük meg. Szavakba nem foglalható érzések, természeti környezetünk, a világmindenség nyitott lelkű szemlélése is ezek közé az utak közé tartozik. Hiszen a Teremtő átvilágít, átragyog a teremtett világon. Bennünk pedig rejlik valamilyen titokzatos érzék a valóság mélyebb dimenzióinak megragadására.

De az emberben csodálatra méltó tulajdonság a beszéd és az ezzel szorosan összefüggő fogalmi gondolkodás is. Le tudjuk írni, és az Egyház hosszú története során pontosan meg is fogalmaztuk, hogy mi a bűn, mik Isten erkölcsi törvényének legfőbb szabályai, mi a bűnbánat, mi a bűnök bocsánata, amelyben szilárdan hiszünk, és amelyet még a Hiszekegyben is megvallunk. És Krisztus tanítása nyomán fogalmakba és meghatározásokba öltöztetve kidolgozta az Egyház a kegyelemtan gazdagságát is. Mert nem csupán meg kell bánnunk bűneinket. Nem csupán el kell nyernünk Isten bocsánatát a bűnbánat szentségében - vagy ha arra nincs mód, a tökéletes bánat révén -, hanem ez a megtérés egyben a kegyelmi állapot visszanyerését is jelenti. Ragyogó fehér menyegzős ruhát, Isten bensőséges közelségét.

De fogalmakon, meghatározásokon és szabályokon túl a mai ember sokszor a virtuális valóságban mozog. Egész nemzedék számára jelenthet vonatkozási pontot egy-egy kép, egy-egy történet, amely akár a világhálón magával ragadó erővel terjed. És itt, a kommunikációnak ezen a síkján újra csak közvetlenül találkozunk Jézussal, és rádöbbenünk, hogy az ő eredeti, személyes hangvétele, a példabeszédek világa, mintha éppen sajátosan is a mai emberhez szólna. Krisztus mindig a kortársunk, mindig fiatal. Üzenete mindig friss és erőteljes.

A tékozló fiú példabeszéde, ahogyan Szent Lukács evangéliumából felolvastuk, talán nem is szorul magyarázatra. Mert ott látjuk, ott érezzük magunkat ennek a fiúnak a szerepében. Mi vagyunk azok, akik örökségünknek tekintjük az életet, és szabadon, kedvünkre azt akarunk kezdeni vele, amit éppen tetszik. És megyünk, vagy még inkább sodródunk a magunk útján, és kopnak, rongyolódnak körülöttünk a helyzetek és az adottságaink, és szinte nem marad semmi a kezdeti energiából. Kezdjük rosszul érezni magunkat, fordulunk jobbra-balra, segítséget keresünk. De egyik helyzetünk rosszabb, mint a másik. Mintha ritka lenne a levegő. És akkor eljön a pillanat, hogy fölemeljük a fejünket, és megindulunk az eredeti tisztaság és szeretet felé. Ahogyan Ady Endre írja: "De szép a régi kép, a tiszta / De jó volt a világon élni".

És ez az a pillanat, amikor az Isten felé kell fordulnunk. Amikor olyan új, végtelen lehetőséget kapunk, mint utunk kezdetén. Fölkelek és Atyámhoz megyek - mondja a tékozló fiú.

Nem lesz könnyű a visszaérkezés, de egyben biztosak lehetünk: akit otthagytunk, akitől "függetlenítettük magunkat", ő most is tárt karokkal vár minket.

Nem csak visszafogad fiának, de ünnepet rendez nekünk. És gyűrűt húzat az ujjunkra. S még a lábunkra is sarut rendel. Szóval nem akarja, hogy akárcsak egy porcikánk is magán viselje a számkivetettség és a kóborlás porát.

Ez a helyzet pedig elragadó igazság és távlat az életünk számára. Azt jelenti, hogy nem tengerparti kagylóhéj módjára végezzük a világmindenség hordalékaként, hanem hazatalálunk. Isten személyes szeretetébe, a boldogság, a világosság és a béke országába.

Most van itt az alkalmas idő. Most kell felkelnünk, felemelnünk a fejünket, s ha nem találjuk a hazavezető utat, hát kérdezősködnünk kell a régiektől, hogy melyik volt a jó út, melyik az az ösvény, amelyik a fogságból az egyetlen és igazi otthon felé vezet. Ez az út maga Jézus. Őt meghirdetni az embereknek - ez az Egyház dolga. Ezért létezőnk. Kérjük a mai szentmisében Urunkat és Mesterünket, adjon világosságot és erőt Egyházának, hogy ma is hazahívó szó, világosság, iránymutatás, örömhír lehessünk az egész emberiség számára.

Ámen.

Forrás: <http://www.esztergomi-ersekseg.hu/?fm=4&am=23&op=beszedkiir&id=428>